

dant bør Lovgivningen ikke. Derfor har jeg ment, at der burde forholdes med et saadant Selskab paa den Maade, at man sagde: Selvfølgelig skal dette Selskab ikke træde i Likvidation, men det skal gaa over fra at være et ansvarligt Selskab til at være et ansvarligt Selskab, og det gør det paa den ganske simple Maade, at det flyttes fra det ene Register i Firmaregisteret til det andet, fra Aktieselskaberne over til de ansvarlige Selskaber, anmeldes som et fuldt ansvarligt Selskab med de og de Indehavere. Og saa mener jeg ogsaa, man skulde kunne ligefrem notere paa Ejendommens Folio mod almindeligt Noteringsgebyr, at nu eksisterer dette Selskab ikke mere som Aktieselskab, nu er det et ansvarligt Selskab, og selvfølgelig maa ogsaa i Registeret Betegnelsen Aktieselskab falde bort. Det forekommer mig, at man maa have en Regel af denne Art: Jeg indrømmer, at den Ændring, der er foreslaaet af den højtærede Minister, at bestaaende Selskaber kan faa Tilladelse til Overdragelse af deres faste Ejendom, betyder nogen Lettelse, men den er ikke fuldstændig tilfredsstillende. Det er jo dog ikke, forekommer det mig, tilfredsstillende, at man i et Aktieselskab paa 1 Mill. Kr. kan klare det hele blot ved at forære en af Kontoristerne en Aktie paa 100 Kr.

Maa jeg gøre en Bemærkning angaaende Ændringsforslag Nr. 37, som indeholder denne Regel om, at bestaaende Selskaber, som har mindre end 3 Aktionærer, kan faa Stempel- og Tinglæsningsgebyrfratagelse ved Overdragelse af fast Ejendom. Der bruges her Udtrykket: „de Personer, der ved Lovens Ikrafttræden var Aktionærer i Selskabet“. Jeg gaar ud fra, at dette Udtryk ogsaa omfatter Selskaber. Jeg har nemlig bragt i Erfaring, at der her i København eksisterer adskillige Tilfælde, i hvilke forretningsdrivende Selskaber, Forsikrings-selskaber o. l. har købt fast Ejendom under den Form, at der fra den tidligere Ejer, et Ejendomsaktieselskab, har fundet en Overdragelse af Aktierne Sted, saaledes at det paagældende Forsikrings-selskab blev Enejer af alle Aktierne. Jeg maa gaa ud fra, at Bestemmelsen i Ændringsforslaget er saa vidtgaaende, at den ogsaa omfatter dette Tilfælde; thi ellers vil man ogsaa her, for at undgaa en betydelig Stempeludgift, komme ind paa endnu stærkere Transaktioner end de før omtalte, idet man maa give 2 Kontorister hver 100 Kr. i Aktier for ikke at risikere, at hele Aktieselskabet er samlet paa een eller to Hænder, hvad der efter Lovens

Paabud medfører, at Selskabet skal træde i Likvidation.

Lovforslaget indeholder en Regel om, at der skal oprettes et nyt Aktieselskabsregister, der for Selskabers Vedkommende skal afløse det gamle Firmaregister. Jeg er noget betænkelig derved, allerede af den Grund, at jeg tror, at det bliver et Kontor, som ikke vil blive overbebyrdet med Arbejde. Jeg antager, at der ikke vil blive meget mere end gennemgaaende 1 à 2 Ekspeditioner om Dagen, saa snart Sagen er i Orden. Synderlig stor Beskæftigelse vil Kontoret neppe faa. Afgørende for mig er det, at jeg sætter Pris paa, at det nuværende Firmaregister eksisterer ude omkring i Provinsbyerne, saaledes at enhver kan gaa op og faa de Oplysninger, han ønsker om det vedkommende Selskab paa det Sted, hvor Selskabet har Hjemsted. Efter denne nye Ordning gaar man til at ophæve Aktieselskabsregisteret som Afdeling under Firmaregisteret, og i Stedet opretter man her i København et nyt Kontor, i hvilket der skal udarbejdes et Fællesregister, hvis Betydning jeg selvfølgelig ikke underkender, men jeg mener, at man kunde komme uden om Spørgsmaalet ved at fastholde de gamle Register.

Naar jeg har tilladt mig alene at stille de omtalte Ændringsforslag, er det for at faa dem under Debat. Jeg skal altsaa foreløbig tillade mig at anbefale dem.

Kristensen: Det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille i Udvalget, Nr. 3, har desværre ikke vundet Tilslutning indenfor Udvalget, men da jeg er overbevist om dets Berettigelse, vil jeg tillade mig at fastholde det, og jeg vil gerne have Lov til at motivere det.

Forinden jeg gaar over hertil, vil jeg gerne have Lov til at udtale mig lidt om Aktielovforslaget i al Almindelighed. Den Gang vi vedtog en Udsættelse af den nye Grundlovs Ikrafttræden, var det en stilltende Overenskomst, at kun de Lovforslag, som var paatrængende nødvendige, skulde fremmes her i Rigsdagen. Man maa naturligvis spørge sig selv: Er et Lovforslag som det foreliggende paatrængende nødvendigt? Jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg ikke kan indrømme, at Lovforslaget er absolut paatrængende nødvendigt, eftersom der er hengaaet omtrent 20 Aar, siden der første Gang blev Tale om et saadant Lovforslag. Det var Meningen, at Lovforslag, som skal gælde længere ud i Fremtiden, skulde udskydes, indtil vi kom ind under mere rolige Forhold og den nye Rigsdag var valgt.